

end de, som skulle have Repræsentanter i en Sag, skulle udvælge disse Repræsentanter. Saaledes mener jeg, at der ikke i dette Tilfælde er eller bliver nogen tilstrækkelig Garanti for en syldig eller selvstændig Repræsentation, hverken for de besiddende Landbrugere eller de ikke besiddende Landbrugere, naar Ministeren skal vælge. Jeg er hertil fuldstændig enig med den ærede forhenværende Indenrigsminister, den Minister, som forestod Indenrigsministeriet, da vi havde denne Sag til 1ste Behandling. Han sagde udtrykkelig den Gang, at han brød sig kun om at vælge dem, han kunde vælge frit. Jeg skal henviise til Folketingets Forhandlinger for 1893—94, Spalte 1372. Der siger den daværende Ingeniørminister med rene Ord: „Jeg bryder mig ikke om at vælge de Medlemmer, jeg ikke vælger frit, nemlig de 4 Medlemmer.“ „Nu Formanden vælger nemlig Ministeren frit; de 4 andre er han bunden til at vælge blandt dem, der foreslaas fra anden Side, nemlig fra Landbruget, og det kan ikke nytte mig noget.“ Nu have vi ganske vist faaet et Ministerfliske siden den Tid, og jeg kender ikke den højtærede nuværende Ingeniørministers Anskuelse eller Stilling hertil, men indtil der er kommet andre Udtalelser fra den nuværende Minister, tillader jeg mig at tro, at den højtærede nuværende Minister vistnok vil stille sig paa samme Standpunkt som den afgaaede. Naa, nu har jeg ganske vist set af Betænkningen — jeg har dog taget mig for at læse den igennem — at der er skrevet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard), at baade Flertallet og Mindretallet forudsætte, at det besiddende Landbrug gennem sine Organisationer selv skal udpege Repræsentanter til at sidde i Kommissionen. Men i Vædringsforslagene er der ikke det mindste om en saadan Forudsætning, og jeg synes, at naar man i Udvalget har en saadan Forudsætning, saa vilde det være rigtigt, at man gav denne Forudsætning Udtryk i Loven. Jeg hørte ganske vist, at den ærede Ordfører talte om den Sag, men fattebe det ikke rigtigt. Jeg kunde have lyst til at spørge, hvordan det forholder sig med den Forudsætning, om det er noget, man i Udvalget er blevet enig med den højtærede Minister om som en Forudsætning, der altsaa ikke skal staa i Vædringsforslag, men alligevel være en Slags hemmelig Aftale eller deslige, eller om det kun er noget, som Udvalget selv saadan ganske privat har dannet sig en Forestilling eller Antagelse om. Men naar man nu altsaa har forudsat noget saadant for det besiddende Landbrugs Vedkommende,

kunde jeg ogsaa nok have lyst til at spørge: Hvorfor kunde man ikke danne sig en lignende Forudsætning for det ikke besiddende Landbrugs Vedkommende? Det samme ærede Medlem, som jeg før nævnte, har herom skrevet i Betænkningen følgende: „Ønsket om at give Landarbejderne en saadan Udgang er i Udvalget blevet mødt med den Indvending, at Husmænd og Landarbejdere mangle Organisationer som dem, de andre Landbrugsklasser besidde i de store Fællesforeninger, og at det selvfølgelig vilde blive meget vanskeligt om ikke helt ugørligt, at faa Landarbejderne repræsenterede i Kommissionen ved eget Valg.“ Herimod maa jeg tillade mig at nedlægge en bestemt Indsigelse. Jeg indrømmer, at Husmænd og Landarbejdere ikke have noget af det, man kalder Fællesrepræsentation, saaledes som f. Eks. Handel og Haandværk have deres Fællesrepræsentation, men dertil vil jeg sige: Det samme gælder akkurat i lige saa høj Grad det besiddende Landbrug. Heller ikke der har man nogen Fællesrepræsentation. Jeg kan ganske vist indrømme, at Landmandsforeninger kunne være større, omfatte mere forholdsvist, end maaske Arbejdernes gøre, men de ere dog alligevel spredte og ikke samlede som nogen Fællesrepræsentation; saa det samme gælder for det ene som for det andet. Man har „den jydsk Fællesforening“, men den omfatter som bekendt kun Sylland. Paa Sjælland have vi „de samvirkende Landbosforeninger“, men de omfatte kun Dele af Sjælland og Fyn. Ligeledes er der Husmændenes og Arbejdsmændenes Foreninger paa Landet. Og man har „den jydsk Husmandsforening“. Jeg kender ikke saa meget til den, men saa meget ved jeg, og saa meget vide alle her i Salen, at det er en Forening, der i hvert Fald har forstaaet at skaffe sig Gehør i den Grad, at vi endog saa her i Rigsdagen have bevilget den et Tilskud; saa den maa jo dog nok kunne siges at være en virkelig Repræsentation for de jydsk Husmænd. Saa have vi „danst Arbejderforbund“. Det er en Organisation, der omfatter Landarbejdere og Husmænd, for Resten baade paa Sjælland, i Sylland og flere andre Provinser. Jeg skal ikke nærmere gaa ind paa at omtale denne Forening, da jeg udførligt omtalte den ved denne Sags 1ste Behandling, men kun henviise til mine Udtalelser derom i Folketingstidende for indeværende Samling, Sp. 1371—72, og jeg maa sige om den, at den nok med Føje kan anses for en værdig Repræsentation for Arbejderne paa Landet. Naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds gjorde gældende, at ingen af